

142.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 lutego 1923 r.

o warunkach pod jakimi może być dozwolona dalsza produkcja w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 62 ust. z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zmieniając częściowo rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 916) zarządza się:

§ 1. Ustalony w § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 916) warunek uzyskania zezwolenia na dalszą produkcję w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych ulega modyfikacji w tym kierunku, że miejsce dotychczasowego spisywania z prywatnymi fabrykantami aktów zwanych umowami, a stanowiących jedynie szczegółowo wyliczone warunki, do których fabrykanci obowiązani są stosować się, wyłącza będą na przyszłość Izby Skarbowe tymże fabrykantom na ich wniosek dokumenty koncesyjne, uprawniające fabrykantów do dalszej produkcji wyrobów tytoniowych w okresie przejściowym pod warunkami, określonymi szczegółowo dla dalszych umów w § 6 cytowanego na wstępie rozporządzenia Ministra Skarbu, jako też pod warunkami, które Minister Skarbu uzna ewentualnie za stosowne zmodyfikować, uzupełnić, lub na nowo ustanowić w późniejszych rozporządzeniach.

§ 2. Wnioski o wydanie dokumentów koncesyjnych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, winni fabrykanci podać bezwzględnie, a najpóźniej do 14-tu dni po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia piśmiennie na ręce przynależnego Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych.

W podaniu należy wymienić dokładnie:

- 1) siedzibę i firmę fabryki;
- 2) szczegółowy spis gatunków i nazw wyrobów tytoniowych, które fabrykant zamierza produkować;
- 3) w razie wyrobu machorki opis oddzielnego lokalu na tę fabrykację przeznaczonego jako też oddzielnego magazynu surowca.

Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych przesyła bezwzględnie powyższe podania z odpowiednią adnotacją, zwłaszcza co do ustępu pod 3) przelozonym Izdom Skarbowym. Te ostatnie przesyła oryginaly dokumentów koncesyjnych fabrykantom, którzy obowiązani są przechowywać je na fabrykach w miejscu łatwo dostępnem i okazywać na każde żądanie skarbowym organom kontrolnym. Odpisy dokumentów koncesyjnych należy równocześnie przesyłać GDMT oraz Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów Państwowych.

§ 3. Równocześnie z wniesieniem podań, o których mowa w § 2 niniejszego rozporządzenia, winni fabrykanci wyrobów tytoniowych przesyłać na ręce GDMT Wydział II/III próbki wszystkich wyrobów w ilościach wymienionych w ustępie 7 § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 916) bez względu na to, na jakim obszarze dzielnicowym fabryka jest położona, jak również bez względu na to czy próbki gatunków zgłoszonych do dokumentów koncesyjnych były już w poprzednim okresie zatwierdzone.

Z uwagi na psucie się próbek przechowywanych u władzy skarbowej, jak również dla celów kontroli późniejszego wyrobu, winni fabrykanci wyrobów tytoniowych przedkładać powyższe komplety próbek GDMT Wydz. II/III co trzy miesiące, a w razie zmiany gatunku nazwy lub opakowania natychmiast co do odnośnego wyrobu.

Każda przesyłana próbka winna być przez fabrykanta zebrana w fabryce w obecności organu skarbowego i przez tego ostatniego opieczetowana. Na zewnątrz opakowaniu przesyłki należy uwidocznić wyraźnie siedzibę i firmę fabryki wyrobów tytoniowych; zaś wewnątrz załączyć szczegółowy spis gatunków i nazw, potwierdzony przez organ skarbowy z wyszczególnieniem siedziby Izby Skarbowej i Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych.

Celem uniknięcia zwłoki przez ewentualne zagubienie przesyłki próbek w drodze, zawiadomi GDMT bezzwłocznie fabrykanta o każdym nadejściu przesyłki.

Przed zatwierdzeniem próbek przez GDMT. nie wolno fabrykantowi puszczać w obieg handlowy żadnego wyrobu tytoniowego.

§ 4. Prywatni fabrykanci wyrobów tytoniowych, z którymi Izby Skarbowe spisały dotychczasowe umowy po myśli § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 916) lub też którym Izby Skarbowe moc dawnych umów milcząco przedłużyły, mogą aż do uzyskania nowych dokumentów koncesyjnych fabrykować dalej swoje wyroby na warunkach dotychczasowych, o ile próbki tychże wyrobów zostały przez GDMT zatwierdzone.

§ 5. Wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia dokumenty koncesyjne wydawać będą Izby Skarbowe według załączonego wzoru na czas bliżej nieokreślony z zastrzeżeniem prawa cofnięcia koncesji, na wypadek gdyby Minister Skarbu po myśli art. 55 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. uznał za stosowne odmówić fabryce koncesji na dalszą produkcję wyrobów tytoniowych i zarządził zastosowanie art. 56. W tym wypadku pozostawi się fabryce trzymiesięczny okres czasu na zlikwidowanie przedsiębiorstwa. W razie skonstatowanego i stwierdzonego nadużycia może być koncesja cofnięta natychmiast bez uprzedniego zawiadomienia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Wzór dokumentu
koncesyjnego.

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Skarbu z dnia
19 lutego 1923 r. poz. 142.

KONCESJA.

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopoli tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) oraz po myśli § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 23 poz. 142) udziela Izba Skarbowa w _____ fabryce wyrobów tytoniowych (cygar) pod firmą _____ w _____

_____ zezwolenia na fabrykację w okresie przejściowym, aż do odwołania, następujących wyrobów tytoniowych:

I. Papierosy:

- 1) gatunek „średni A” nazwa _____
nazwa _____
2) gatunek „przedni B” nazwa _____
„ „ nazwa _____
i t. d.

II. Tytonie krajane.

- 1) gatunek „średni C” nazwa _____
„ „ nazwa _____
i t. d.

III. Machorka.

_____ nazwa _____

IV. Cygara.

- 1) gatunek „średni A” nazwa _____
„ „ nazwa _____
„ „ nazwa _____
i t. d.

Powyżej wyszczególnione wyroby wolno wspomnianej fabryce produkować i puszczać w obieg handlowy jedynie na warunkach określonych w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916), o ileby zaś warunki powyższe zostały późniejszymi rozporządzeniami Ministra Skarbu zmienione, lub uzupełnione—na tychże nowych zmienionych, lub uzupełnionych warunkach.

Ceny wyrobów tytoniowych po których wolno będzie fabryce puszczać w obieg handlowy te wyroby, ustanawiane będą periodycznie przez Ministra Skarbu i podawane do ogólnej wiadomości za pomocą obwieszczeń publikowanych w Monitorze Polskim.

Koncesja niniejsza może być cofnięta każdej chwili za sześciotygodniowym zawiadomieniem ze strony powołanej na wstępie Izby Skarbowej zaś w razie skonstatowanego i stwierdzonego nadużycia ze strony fabryki natychmiast bez wypowiedzenia.